

ופעם אחרת אמר: המסכת מתחילה ב"הכל מעריכין", וכפתגם רבנו הזקן שעל האדם להעריך עצמו. וכיצד יעשה זאת ולא יטעה, והרי "אדם קרוב אצל עצמו"? לפיכך עליו לבטל רצונו ולמסור נפשו - "נפש" פירושו רצון - כדי שתהי' לו הערכה אמיתית, חשבון צדק לגבי המחשבה דיבור ומעשה שלו, ע"כ.
(תוכן התועדות - תשמ"א ע' 23)

כעין המובא לעיל בשם אדמו"ר הזקן זי"ע איתא מכ"ק אדמו"ר בעל האמרי אמת מגור זצ"ל:
איתא בגמ' (מגילה ל"א ע"ב) קללות שבמשנה תורה פוסק וכו' משה מפי עצמו אמרן, היינו שמשה רבינו ע"ה המתיק הדינים בכח התורה, ובפר' בחוקותי, אחרי הקללות כתיב פרשת ערכין, לרמז שכל נפש מישראל יש לה מקום, בכל מקום שהוא נמצא, בכל זמן שהוא נמצא, ואי' במד' (עי' שמו"ר א' לב) וירא בסבלותם, שמשה רבינו ע"ה השווה המשאות בין איש לאשה בין קטן לגדול עי"ש, לכן זכה להעריך את נפשות ישראל. כתיב (ויקרא כז ב-ג) בערך נפשות וגו' והי' ערך וגו', וברש"י ז"ל וכפל הכפיון לא ידעתי מאיזה לשון הוא עי"ש, אבל הכוונה על משה רבינו, לרמז על מה דאיתא (בתיקוני הזהר תיקונא ט) איתפשטותי דמשה בכל הנשמות בכל דור, והכל הוא בכח התורה עכד"ק.

וכתב בנו כ"ק אדמו"ר בעל הבית ישראל זצ"ל (פר' בחוקותי - תשט"ז):

פרשת ערכין הגיד כ"ק אאז"ל אחר התוכחה, לחזק את בניי שיש להם ערך לכל נפש מישראל. כתי' מקודם ואף גם זאת בהיותם כו' לא מאסתים כו' בארץ אויביהם, יצרו של אדם זה האויב הגדול ג"כ לא מאסתים ויש סיוע מהשוי"ת למי שרוצה ע"י ביטול עצמותו להשי"ת וזה ענין ערכין מקדיש עצמו להשי"ת איש כי יפליא נדר בערך נפשות לד'. מי דרכו להקריב מנחה עני מעלה אני עליו כאלו הקריב נפשו, וימי ספירה ימי חשבון הנפש והכנה לקבלת התורה, שזאת מחזיק את בניי, וכתבי' בערך ברש"י כפל הכפיון והגיד כ"ק אאז"ל רמז על מרע"ה בערך שלך וזה התקשרות במרע"ה ע"י כח התורה דאי' אתפשטותא דמשה כו', וכתבי' מקודם ואף גם זאת כו' ואי' בתו"כ מה הניח להם רק ספר התורה זה הרמז על כוחו של מרע"ה וכן אי' שם בינו ובין בניי כו' ביד משה, זכה משה להיות שליח בין ישראל לאביהם שבשמים. והשליחות הזאת על כל הדורות וחשבון הנפש לכל אדם. אך בימי הנעורים כוחו של אדם גדול ביותר לכן הערך גדול אבל יש ערך גם בימי הזקנה והכלל בזה הכל מעריכין, לכל אחד יש ערך ויכול לתקן את אשר קלקל. וזה הרמז ואם מך הוא מערך והעמידו לפני הכהן, משה קבל תורה מסיני ומסרה כו', ויש כח בהצדיקים להעריך אותו ולהשיבו אל מקומו לתקן נפשו, והשבת מסייע לכופר נפשו כי תשא כו' בשבת ונתנו איש כופר כו' ואולי זה הרמז שפרשה זו סמוך לחומש הפקודים עכד"ק.

מובא בספר אור זרוע לצדיק (ח"א ע' שנט) על כ"ק אדמו"ר בעל הלב שמחה מגור זצ"ל:

פעם, בעת שהותו באחת הערים, בשבת בה קראו בפרשת ערכין, הבחין כי יהודים נכשלו בשיחה בבית הכנסת, בעת קריאת התורה. מחה על כך ותבע דממה מוחלטת לכבודה של תורה. אמר בנימה של תוכחה, מהולה באהבת ישראל:

- הן קורין היום בפרשת הערכין... אם ידברו - לא ידעו כמה הם שווים... עכ"ד.

